

milan aleksić
fotografije
1980 - 1984

beograd 1984

MILAN ALEKSIĆ, Beograd
Rodjen 1. juna 1954. u Beogradu.
Završio mašinski fakultet u Beogradu 1980.
Apsolvent je istorije umetnosti.
Profesionalno se bavi fotografijom od 1977.godine.
KM FSJ

Samostalne izložbe:

1978. Galerija Narodnog muzeja, Smederevska Palanka
1979. "Zorin Dom", Karlovac
1980. Galerija 73, Beograd
Galerija "Zlatno oko", Novi Sad
1981. Galerija FK Zagreb, Zagreb
Galerija SKC, Beograd
1983. Brian Melnychenko Gallery, Winnipeg, Canada
Main Cinema Foyer, Winnipeg, Canada
1984. Plug in Gallery, Winnipeg, Canada

Savremeno društvo je izgubilo centralni duhovni oslonac. U skladu sa tim je i izvršeno pomeranje sa umetnika i umetničkog dela na stvaralaštvo i stvaraoca. U tom kontekstu treba posmatrati i dostignuće savremenog stvaralaštva, u kojem delo još veoma retko govori samo za sebe. Znatno više to čini njegova teorijska osnova.

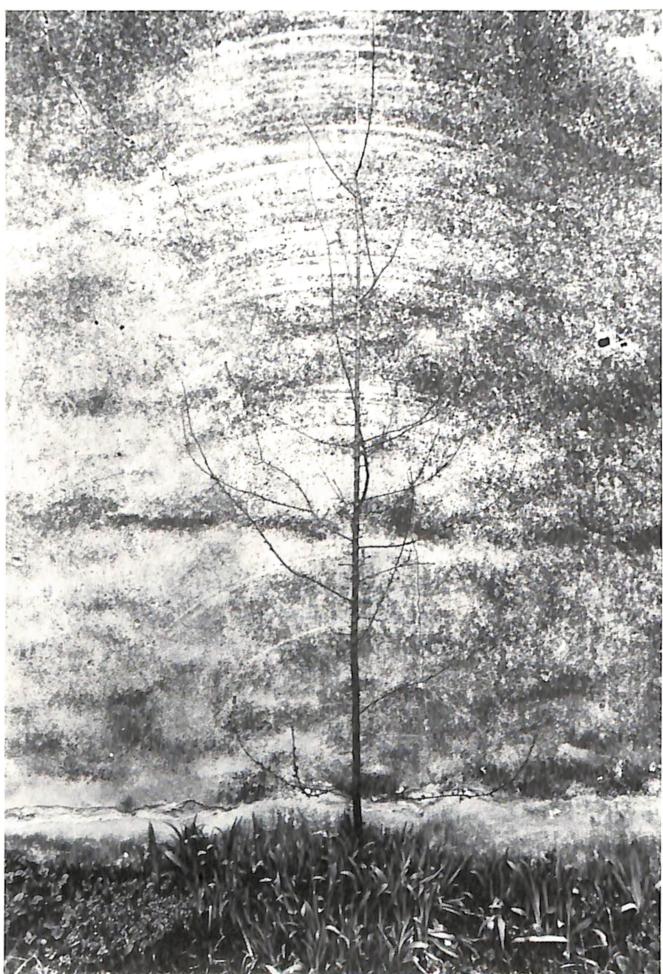
U tom okviru i takvom miljeu je i mesto fotografskog stvaranja Milana Aleksića. Počeci njegovog rada vezani su za vreme punog usijanja konceptualne umetnosti. Iz tog perioda su i neke izložene fotografije. Na samom početku je serija radova na kojima je istraživanje forma glavna autorova preokupacija. Korak dalje, čini uvodjenje dokumentarne komponente, na sledećoj grupi. To je npr. snimak na kojem, između dve mermerne ploče izbjiga jaka vegeta. Svedočanstvo o jednom procesu je tu, ali forma još uvek ima prevlast u celokupnoj strukturi fotografije.

U sledećoj grupi radova, tačnije na diptisima, pored dokumentarnog javlja se i narativno. Priča se od jednostavnije razvija ka složenijoj i suptilnijoj. Ali ostaje sasvim prečišćena i precizna u svom ideoološkom značenju. U ovu grupu spada i tzv. "life" fotografije. Ona je ovde, doduše, drukčije gradjena nego obično. Aleksić, u skladu sa zahtevima svog vremena, ne teži specifičnim momentima niti karakterističnim pozama. Ljudi iza kaktusa su u doslihu sa kamerom, zatečeni u jednoj običnoj situaciji, sasvim nepretencioznoj, ali dovoljnoj za trajan dokumenat o njima i obome što ih okružuje.

Najsloženiju fotografsku strukturu imaju radovi na kraju ciklusa. Centralna linija deli fotografiju na dva dela i tako upućuje na zaključak o postojanju više slika u okviru jedne celine. Narativno ovde dostiže punu razudjenost, ali sve u okviru jednog kadra. Time se i zaokružava celokupna misaona celina izložbe.

Iako raspoređene po grupama ove fotografije su radjene paralelno. To se može objasniti i prirodnom mediju: "Fotografija se veoma brzo radi. Kada se savlada jedno, odmah se prelazi na sledeće. Sve to, fotografu, omogućava da radi mnogo i različito". (M. Aleksić).

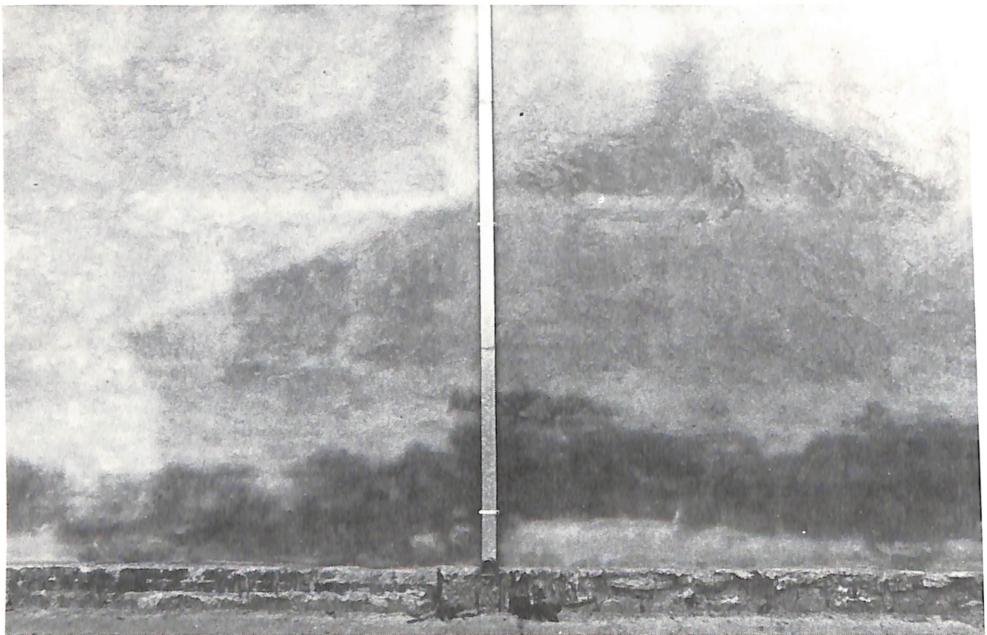
Milanka Šaponja

1980

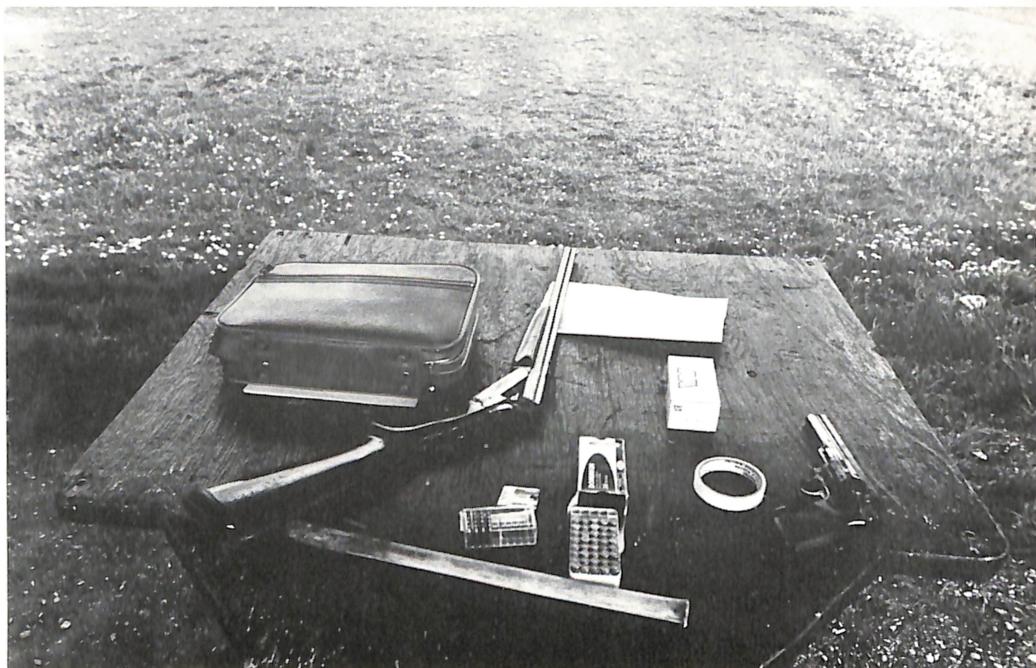
1980

1980

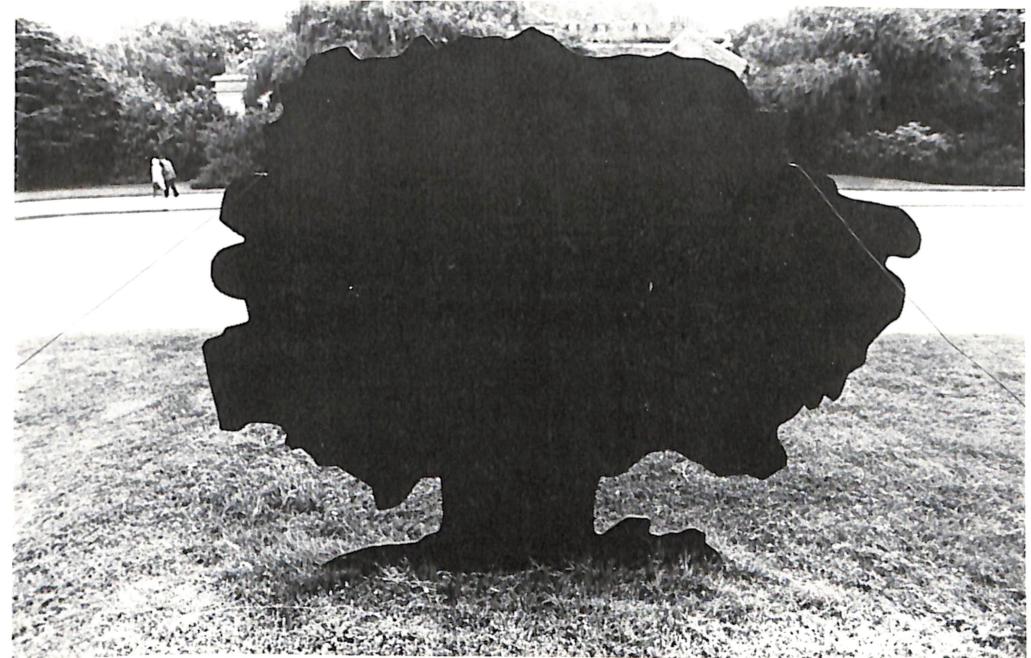
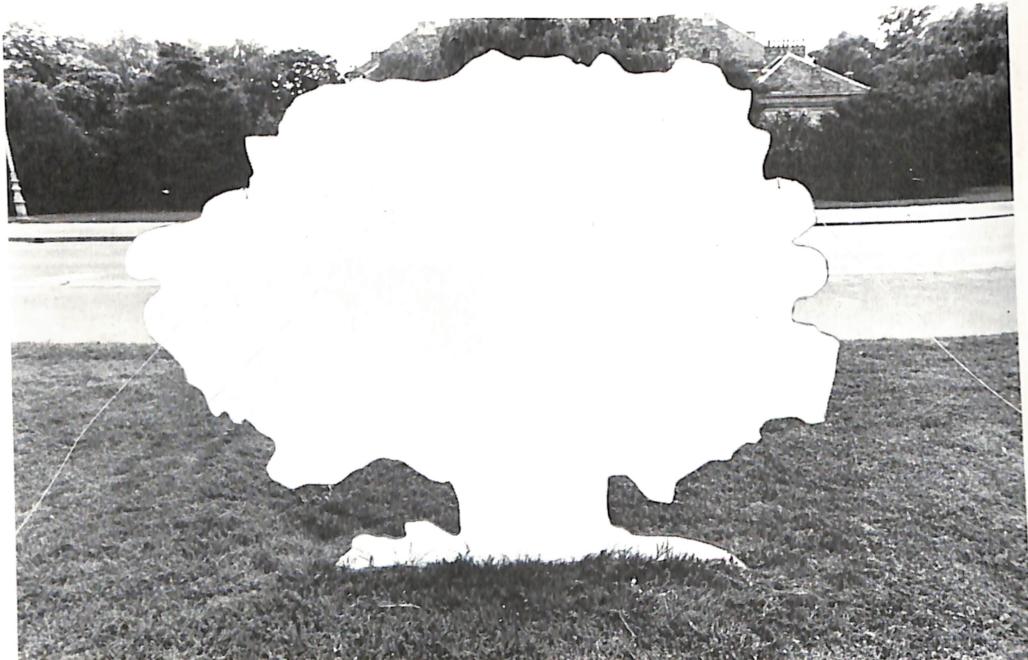
1980

STRELIŠTE

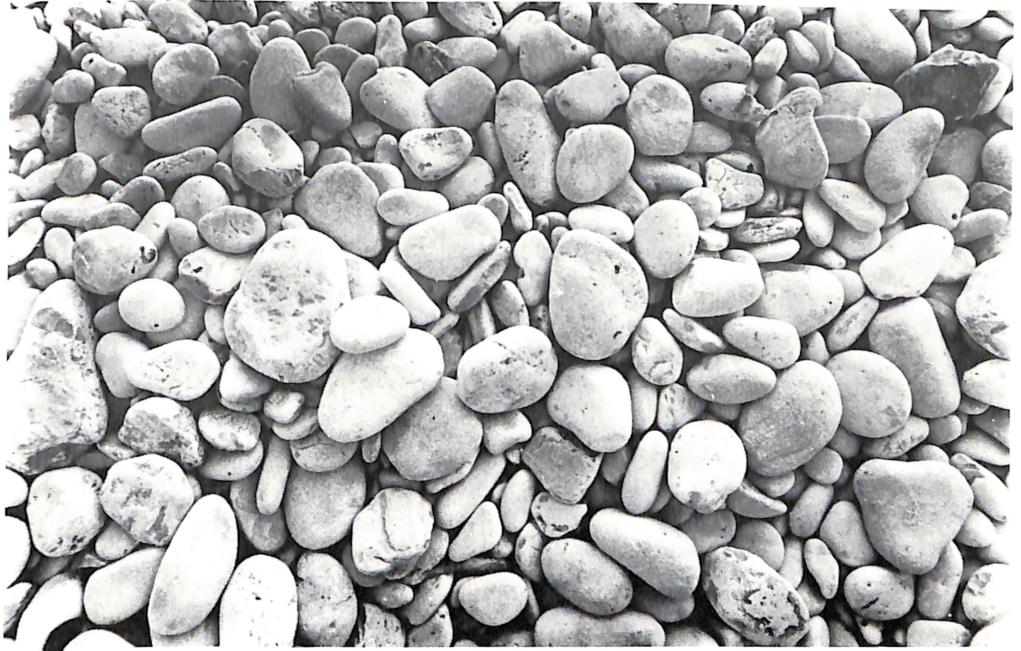

1984

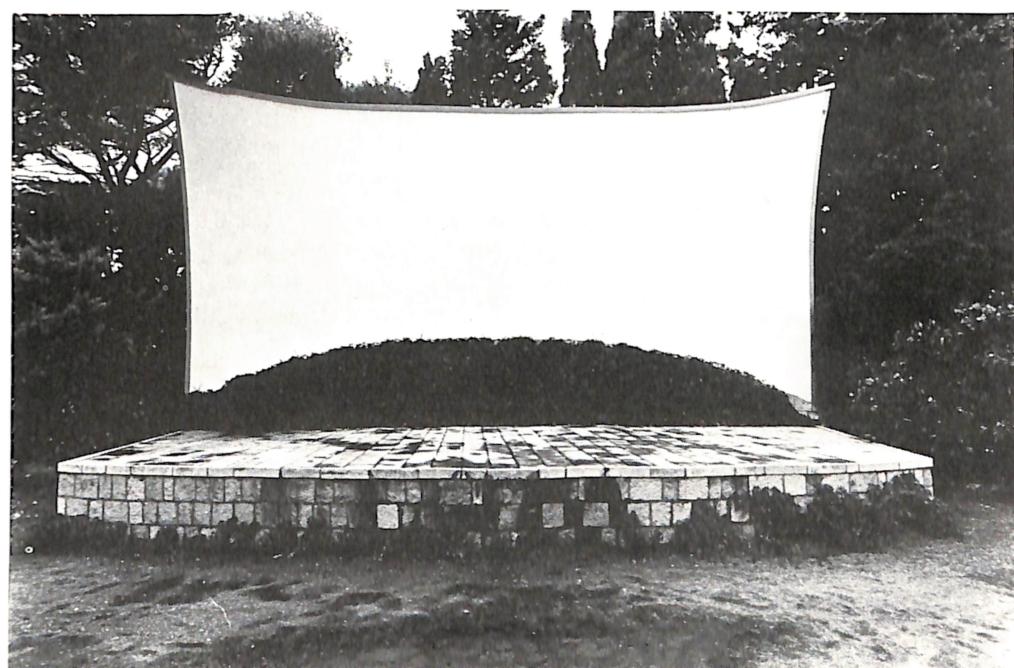

KULISE

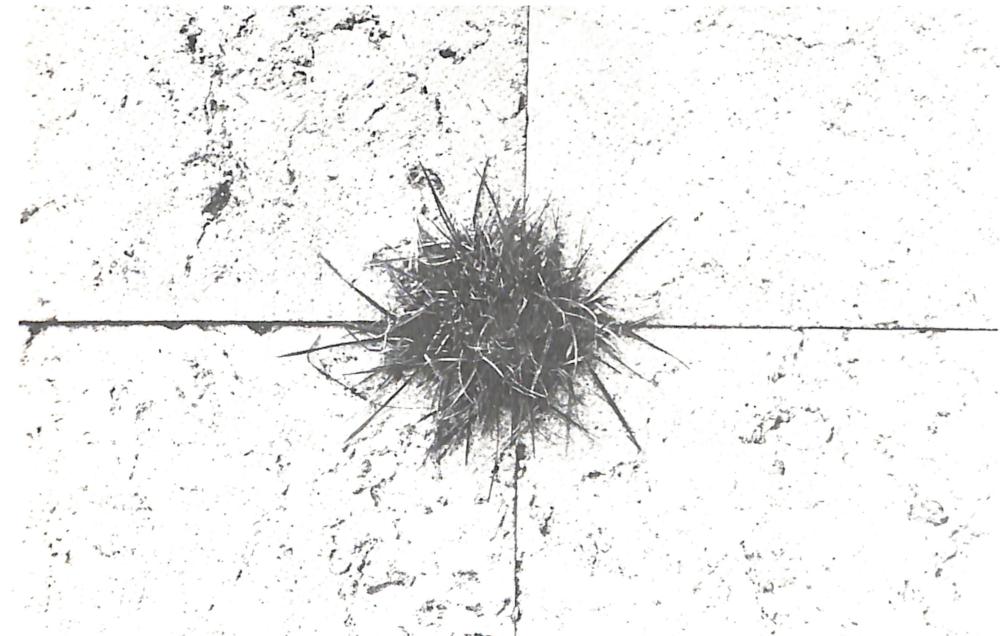
1981

EROZIJA 1982

BIOSKOP
1982

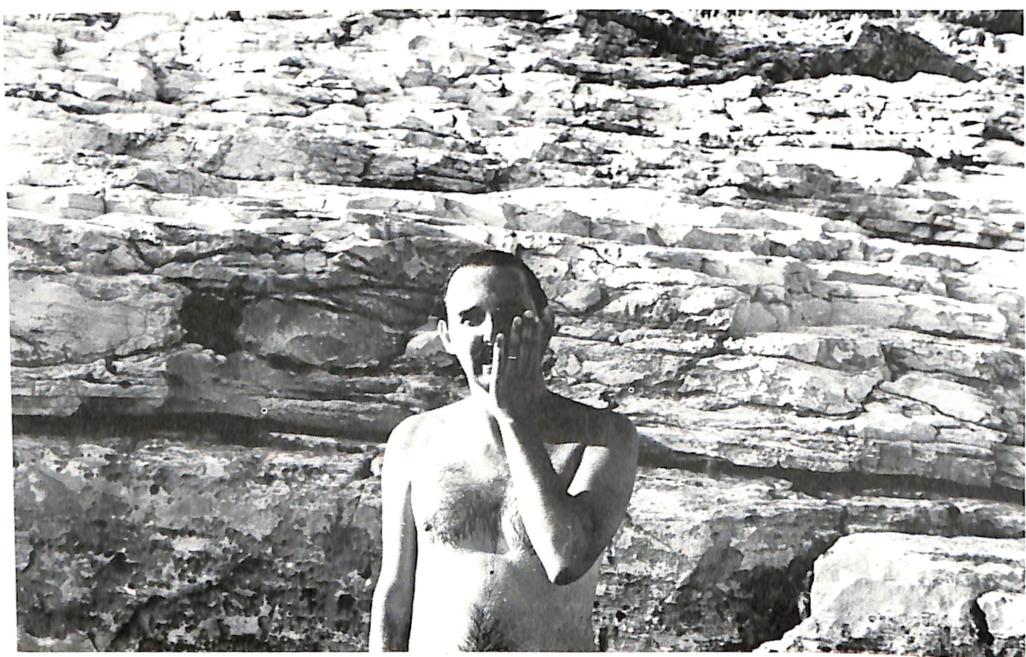
ŽBUN 180

1980

1982

1982

1982

1984

Izdaje: Salon fotografije Beograd
Štampa: Foto savez Jugoslavije – Beograd
Urednik: Stevan Ristić
Tiraž: 500 primeraka